

РЕШЕНИЕ

№ 417

гр. Ямбол, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ в публично заседание на двадесет и трети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Христова Иванова

при участието на секретаря М. П. М.

като разгледа докладваното от Марина Хр. Христова Иванова Гражданско дело № 20212330103928 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 344 ал.1 т. 3 вр. чл. 225 ал.1 от КТ.

Ищецът АТ. СТ. П. твърди, че между него и ответника “Хидравлични елементи и системи /ХЕС/” АД е съществувало трудово правоотношение за длъжността „***”, прекратено със Заповед *** от 26.11.2020 г. Уволнението е отменено със съдебно решение, невлязло в сила към момента на подаване на искова молба. Ищецът посочва да е останал без работа поради това уволнение за период от 6 месеца, или от 26.11.2020 г. до 26.05.2021 г., за който период претендира обезщетение в размер на 5580 лв.

Ответникът в законоустановения срок за отговор оспорва частично иска като неоснователен. Признава, че между страните е съществувало трудово правоотношение за посочената в исковата молба длъжност, както и издаването на заповед за дисциплинарно уволнение, включително нейната отмяна по съдебен ред. Не оспорва, че след уволнението ищецът е останал без работа по причина на същото и общият размер на обезщетението по чл. 225 ал.1 от КТ е 5580 лв. Възраженията си основава на фактите, че ищецът е получил обезщетение за безработица, което следва да се приспадне от претендираното такова за оставане на ищеца без работа поради уволнението. Дължимият от дружеството размер на обезщетението е 4608 лв.

Освен изложеното излага подробни съображения, че дружеството не е станало причина за завеждане на делото, т.к. искът бил заведен отделно от исковете по чл. 344, ал.1, т.1 и 2 КТ, не му била изпратена покана или предупреждение, че ще бъдат предприети съдебни действия, не му била дадена възможност да плати извънсъдебно и предвид признаване на иска, прави искане за възлагане на разноските в тежест на ищеца.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител поддържа иска и моли за уважаването му.

Ответникът, се представлява от упълномощен адвокат, който изцяло поддържа изложеното в отговора.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Страните не спорят, а и се установява от приложените писмени доказателства, че са били в ТПО, прекратено със заповед ***/26.11.2020 год.

Посочената заповед е била отменена като незаконосъобразно с влязло в сила на 31.05.2022 год. решение на ЯРС по гр. дело ***/2021 год. Със същото решение ищецът е бил и възстановен на заеманата преди уволнението длъжност – „***“.

Ищецът е представил копие от трудовата си книжка, видно от което след уволнението не е започнал работа при друг работодател, факт който не се оспорва от ответника.

Страните не спорят още, а и е представена длъжностна характеристика по назначение, от която се установява, че размерът на БТВ на ищеца е бил 950 лв.

От представеното удостоверение от 07.07.2022 год. на ТП на НОИ – гр. Я. се установява, че за периода януари 2021 – април 2021 год. на ищеца е изплатено ПОБ – чл. 54б, ал.1 КСО в размер на общо 972 лв.

Въз основа на така установените факти съдът прави следните **правни изводи**:

Предявеният иск е с правно основание чл. 225, ал.1 КТ.

Съгласно чл.225, ал.1 от КТ при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на **брутното** му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца.

За уважаване на предявения иск по делото следва да бъде установен фактът на незаконно уволнение на ищеца, както и че същият, в резултат на незаконното уволнение, е претърпял вреди под формата на пропуснати ползи, предвид неполучаването на трудово възнаграждение по незаконно прекратеното трудово правоотношение.

В процесния случай по делото е безспорно установено, че уволнението на ищеца е било отменено като незаконосъобразно, с влязло в сила съдебно решение. Установено е от доказателствата по делото и, че през исковия шестмесечен период ищецът не е бил зает по трудово правоотношение, факт който не се и оспорва. Установен е и размерът на последното получено брутно трудово възнаграждение. Всъщност ответникът не оспорва общия размер на дължимото обезщетение, като възражението му е, че от същото следва да бъде приспадната сумата от 972 лв., получено от ищеца обезщетение за безработица.

Не е налице основание за приспадане на изплатеното на ищеца обезщетение за безработица от НОИ. Обезщетението от НОИ се дължи на друго основание – чл.54а КСО и по силата на друго правоотношение – публично такова между ищеца и НОИ, различно от частното трудово правоотношение между страните. Същото осигурява минималната издръжка на безработния, докато е в процес на търсене на нова работа. Двете обезщетения имат самостоятелен характер, изплащат се на различно основание, от различни правни субекти, поради което няма законова пречка да се получат едновременно. Доколкото обезщетението за безработица е получено от ищеца на различно основание - извън трудовото правоотношение, същото не може да бъде приспаднато. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл.54е, ал.1 КСО, след настъпване на предвидената предпоставка - изплащане на обезщетение по чл.225 КТ, се поражда задължение за осигуреното лице да възстанови изплатените му парични

обезщетения за безработица за периода на полученото обезщетение по чл.225, ал.1 КТ. Ето защо, полученото от ищеца обезщетение за безработица, за периода, включен в процесния, подлежи на възстановяване, а не на приспадане от дължимото от работодателя обезщетение по чл.225, ал.1 КТ. В този смисъл Определение № 357/05.04.2016 г. по гр. дело № 6094/2015 г., III г. о., ВКС.

Като основа за изчисление на обезщетението по чл.225, ал.1 и 2 КТ служи брутното трудово възнаграждение на работника, съгласно ал.1 на цитираната разпоредба. Независимо, че от представените доказателства е видно, че размерът на БТВ е 950 лв., и т.к. ищецът претендира обезщетение изчислено на база посочената сума от по 930 лв. месечно, то съдът приема, че искът му следва да бъде уважен в пълния претендиран размер от 5580 лв. Искането за присъждане на законна лихва върху главницата не представлява самостоятелен иск, а е законна последица от уважаване на искова претенция за парично притезание и следва да се присъди считано от датата на завеждане на иска – 20.12.2021 год.

По разноските:

Ответникът е направил искане за възлагане разноските в тежест на ищеца, т.к. посочва, че признава иска, както и излага подробни съображения, че с поведението си не е дал повод за завеждане на делото. Съдът намира, че в случая не са налице кумулативните предпоставки на чл. 78,ал.2 от ГПК. На първо място ответникът признава иска, но не в пълния му предявен размер, като е направил и съответните оспорвания за недължимост на част от сумата. На следващо място съдът приема, че именно ответникът с поведението си е дал повод за завеждане на делото с извършване на незаконното уволнение на ищеца, още повече не е заплатил претендираното обезщетение /респ. признатата част от него/ във връзка с незаконното уволнение в хода на производството.

Предвид уважаване на иска ответникът на основание чл. 78,ал.1 от ГПК следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените в настоящото производство разноски в общ размер на 600 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение.

На осн. чл. 78,ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати дължимата се по сметка на ЯРС държавна такса в размер на 223,20 лв.

Водим от гореизложеното, Я Р С

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.225,ал.1 КТ „Хидравлични елементи и системи“АД, гр. Я., ЕИК ***** да заплати на АТ. СТ. П. , ЕГН ***** сумата от 5580 лв., обезщетение за оставане без работа за периода 26.11.2020-26.05.2021 год. , ведно със законната лихва върху главницата от датата на исковата молба – 20.12.2021 год. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл.78,ал.1 ГПК „Хидравлични елементи и системи“АД, гр. Я., ЕИК ***** да заплати на АТ. СТ. П. , ЕГН ***** сумата от 600 лв., разноски за настоящата инстанция.

ОСЪЖДА Хидравлични елементи и системи“АД, гр. Я., ЕИК ***** да заплати по сметка на ЯРС сумата от 223, 20 лв. – държавна такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от обявената в о.с.з. дата на постановяването му.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____